

תת"ע (חדרה) 480-06-18 - מדינת ישראל נ' ריאד שוויקי ריאד שוויקי

תת"ע (חדרה) 480-06-18 - מדינת ישראל נ' ריאד שוויקי ריאד שוויקישלום חדרה

תת"ע (חדרה) 480-06-18

מדינת ישראל

נגד

ריאד שוויקי ריאד שוויקי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[27.10.2024]

כבוד השופטת סיגל דבורי

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 08.07.2018 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה כשתוקף רישיון הנהיגה שברשותו פקע מיום משנת 2014, תקופה העולה כדי 4 שנים. על המבקש הוטל עונש פסילת רישיון למשך 3 חודשים, פסילה מותנית בת 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס כספי בסך 1,500 ₪.
3. לטענת המבקש לא ידע אודות קיומו של פסה"ד. במקביל נטען כי המבקש ערך בירור במועד הדיון ונמסר לו כי המועד שונה והוא סבר כי בוטל. בקשה זו הוגשה ביום 17.09.24 בחלוף 6 שנים בקירוב.
4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור מסירה כדין וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין.
5. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
6. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי ליסנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע". בקשה זו הוגשה בחלוף 6 שנים בקירוב מעת מתן פסק הדין ובהעדר הסכמת תובע. טעם דיוני זה שומט את הקרקע לביטול פסק הדין.

7. מן ההיבט המהותי: על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).
8. מאישור המסירה הסרוק לנט המשפט עולה כי פסק הדין נמסר כדין ביום 13.07.2018 לאדם בגיר המתגורר עם המבקש. מעיון באישור המסירה עולה כי הוא מולא כדין וראה לענין זה עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22).
9. מהבקשה עולה כי המבקש ערך בירור במועד הדיון אם כן ידע אודותיו והיה עליו לעקוב אחר עניין זה. לאחר הבירור הנטען, זנח המבקש את עניינו למשך 6 שנות שיהיו ממושכות המצדיקות כשלעצמן דחיית בקשתו. יתרה מכך אין טענה עובדתית זו מוזכרת ולו ברמיזה בתצהיר המצורף ולמעשה נטענה בעלמא וללא תימוכין.
10. לעניין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של ענין.
11. למעלה מן הצורך בחנתי בשנית את מידת העונש - אכן פסילה בת 3 חודשים אינה קלה ואולם אין לו למבקש להלין אלא על עצמו; אדם הנוהג ללא רישיון נהיגה בתוקף במשך 4 שנים למעשה בז לחוק ומהווה סיכון ממשי למשתמשי הדרך. מדובר בענישה המינימלית מחויבת המציאות שיש להשית עליו לבל יעבור מסר של סלחנות כלפי עוברי החוק.
12. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית. ניתנה היום, כ"ה תשרי תשפ"ה, 27 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.